

Forsake Not Your Own Mercy

By Elder Matthew S. Holland
Of the Seventy

Älä hylkää saamaasi armoa

Vanhin Matthew S. Holland
seitsemänkymmenen koorumista

October 2025 general conference

You have immediate access to divine help and healing despite your human flaws.

A schoolteacher once taught that a whale—even though large—could not swallow a human because whales have small throats. A girl objected, “But Jonah was swallowed by a whale.” The teacher responded, “That’s impossible.” Still not convinced, the girl said, “Well, when I get to heaven, I will ask him.” The teacher sneered, “What if Jonah was a sinner and didn’t go to heaven?” The girl replied, “Then you can ask him.”

We laugh, but we should not miss the power Jonah’s story offers every “humble seeker of happiness,” especially those struggling.

God commanded Jonah to “go to Nineveh” to declare repentance. But Nineveh was ancient Israel’s brutal enemy—so Jonah promptly heads the exact opposite direction, by boat, to Tarshish. As he sails away from his calling, a ship-wrecking storm develops. Certain his disobedience is the cause, Jonah volunteers to be thrown overboard. This calms the raging sea, which saves his shipmates.

Miraculously, Jonah escapes death when a “great fish” the Lord “prepared” swallows him. But he languishes in that unbelievably dark and putrid place for three days, until he’s finally spit out on dry ground. He then accepts his call to Nineveh. Yet, when the city repents and is spared destruction, Jonah resents the mercy shown his enemies. God patiently teaches Jonah that He loves and seeks to rescue all His children.

Sinulla on välitön pääsy jumalalliseen apuun ja parantumiseen inhimillisistä puutteistasi huolimatta.

Eräs opettaja opetti kerran, että valas – vaikka se onkin suuri – ei pysty nielemään ihmistä, koska valaalla on pieni kurkku. Eräs tyttö vastusti: ”Mutta valas nielaisi Joonan.” Opettaja vastasi: ”Se on mahdotonta.” Tyttö ei ollut vieläkaan vakuuttunut, vaan sanoi: ”No, kun pääsen taivaaseen, kysyn häneltä.” Opettaja virnisti: ”Entä jos Joona olikin syntinen eikä päässyt taivaaseen?” Tyttö vastasi: ”Sitten sinä voit kysyä häneltä.”

Me nauramme, mutta meidän ei pidä jättää huomiotta voimaa, jota Joonan kertomus tarjoaa jokaiselle nöyrälle onnen etsijälle, erityisesti niille, joilla on vaikeuksia.

Jumala käski Joonaa menemään Niniveen julistamaan parannusta. Mutta Ninive oli muinaisen Israelin julma vihollinen – niinpä Joona suuntaa heti täsmälleen vastakkaiseen suuntaan, laivalla Tarsisiin. Kun hän purjehtii pois päin kutsumuksestaan, nousee erittäin ankara myrsky. Koska Joona on varma, että synnä on hänen tottelemattomuutensa, hän tarjoutuu heitettäväksi mereen. Tämä tyynnyttää raivoavan meren, mikä pelastaa hänen kumppaninsa laivassa.

Ilmeellisellä tavalla Joona välttyy kuolemalta, kun ”Herra pani suuren kalan nielaisemaan Joonan”. Mutta Joona riutuu tuossa uskomattoman pimeässä ja löyhkäävässä paikassa kolme päivää, kunnes hänet lopulta oksennetaan kuivalle maalle. Sitten hän ottaa vastaan saamansa kutsun Niniveen. Mutta kun kaupunki tekee parannuksen ja säästyy hävitykseltä, Joona paheksuu vihollisilleen osoitettua armoa. Jumala

Stumbling more than once in his duties, Jonah provides a vivid testimony that in mortality, “all are fallen.” We don’t often speak of a testimony of the Fall. But having a doctrinal understanding and spiritual witness of why every single one of us struggles with moral, physical, and situational challenges is a great blessing. Here on earth, ugly weeds grow, even strong bones break, and all “come short of the glory of God.” But this mortal condition—a result of choices made by Adam and Eve—is essential to the very reason we exist: “that [we] might have joy”! As our first parents learned, only by tasting the bitterness and feeling the pain of a fallen world could we even conceive of, let alone enjoy, true happiness.

A testimony of the Fall does not excuse sin or a lax approach in life’s duties, which always call for diligence, virtue, and accountability. But it should temper our frustrations when things just go wrong or we see a moral failing in a family member, friend, or leader. Too often things like this cause us to wallow in contentious criticism or resentment that robs our faith. But a firm testimony of the Fall can help us be more like God as described by Jonah, that is, “merciful, slow to anger, and of great kindness” to all—including ourselves—in our unavoidably imperfect state.

Even greater than manifesting the effects of the Fall, Jonah’s story powerfully directs us to Him who can deliver us from those effects. Jonah’s self-sacrifice to save his shipmates is Christlike indeed. And three times when Jesus is pressed for a miraculous sign of His divinity, He thunders that “there shall no sign be given ... but the sign of Jonas [Jonah],” declaring that as Jonah was “three days and three nights in the whale’s belly; so shall the Son of man be three days and three nights in the heart of the earth.” As a symbol of the Savior’s sacrificial death and glorious Resurrection, Jonah may be flawed. But this is also what makes his personal witness of and commitment to Jesus Christ, offered in the belly of the whale, so poignant and inspiring.

opettaa kärsivällisesti Joonalle, että Hän rakastaa kaikkia lapsiaan ja pyrkii pelastamaan heidät.

Kompastellen velvollisuuksissaan useammin kuin kerran Joona antaa elävän todistuksen siitä, että kuolevaisuudessa ”kaikki ovat langenneita”. Emme usein puhu lankeemuksen todistuksesta. Mutta se, että meillä on opillinen ymmärrys ja hengellinen todistus siitä, miksi jokainen meistä kamppailee moraalisten, fyysisten ja tilannekohtaisten haasteiden kanssa, on suuri siunaus. Täällä maan päällä kasvaa rumia rikkaruohoja, jopa vahvat luut murtuvat ja ”kaikki – ovat vaila Jumalan kirkkautta”. Mutta tämä kuolevaisuuden tila – Aadamin ja Eevan tekemien valintojen tulos – on välttämätön juuri olemassaolomme syille: ”jotta [meillä] voisi olla ilo”! Kuten ensimmäiset vanhempamme oppivat, vain maistamalla langenneen maailman karvautta ja tuntemalla sen tuskaa me voimme edes käsittää todellista onnellisuutta saati nauttia siitä.

Todistus lankeemuksesta ei oikeuta syntiä tai leväperäistä suhtautumista elämän velvollisuuksiin, jotka edellyttävät ainautta, hyveellisyttä ja vastuullisuutta. Mutta sen pitäisi hillitä turhautumistamme, kun asiat menevät pieleen tai kun näemme moraalisia puutteita perheenjäsenessä, ystävässä tai johtajassa. Liian usein tällaiset asiat saavat meidät rypemään riitaisassa kritiikissä tai katkeruudessa, joka riistää meiltä meidän uskomme. Mutta luja todistus lankeemuksesta voi auttaa meitä olemaan enemmän Jumalan kaltaisia, kuten Joona kuvaili, eli anteeksiantavia, laupiaita sekä kärsivällisiä kaikkia – myös itseämme – kohtaan väistämättömän epätäydellisessä tilassamme.

Lankeemuksen vaikutusten ilmenemistä voimallisemmin Joonan kertomus ohjaa meidät Hänen luokseen, joka voi vapauttaa meidät niiltä vaikutuksilta. Joonan uhrautuvaisuus merimiestoveriens pelastamiseksi on todellakin Kristuksen kaltaista. Ja kolmesti, kun Jeesukselta vaaditaan ihmeellistä merkkiä Hänen jumallisuudestaan, Hän jyrähtää, että ”ainoa merkki, joka sille annetaan, on Joonan merkki”, julistaen, että koska Joona oli ”meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä”. Vapahtajan uhrikuoleman ja loistavan ylösnousemuksen vertauskuvana Joona voi olla vajavainen. Mutta juuri tämä tekee hänen henkilökohtaisesta todistuksestaan Jeesuksesta Kristuksesta ja sitoutumisestaan Kristukseen – joita hän osoitti

Jonah's cry is that of a good man in crisis, one largely of his own making. For a saint, when catastrophe is brought on by a regrettable habit, comment, or decision, despite so many other good intentions and earnest efforts of righteousness, it can be especially crushing and leave one feeling forsaken. But whatever the cause or degree of disaster we face, there is always dry ground for hope, healing, and happiness. Listen to Jonah:

"I cried by reason of mine affliction unto the Lord ... ; out of the belly of hell cried I. ...

"For thou hadst cast me into the deep, in the midst of the seas; ...

"[And] I said, I am cast out of thy sight; yet I will look again toward thy holy temple.

"The waters compassed me about, even to the soul: the depth closed me round about, the weeds were wrapped about my head.

"I went down to the bottoms of the mountains; ... yet hast thou brought up my life from corruption. ...

"When my soul fainted ... I remembered the Lord: and my prayer came ... into thine holy temple.

"They that observe lying vanities forsake their own mercy.

"But I will sacrifice unto thee with the voice of thanksgiving; I will pay that that I have vowed. Salvation is of the Lord."

Though it was many years ago, I can tell you exactly where I was sitting and exactly what I was feeling when, deep in the belly of a personal hell, I discovered this scripture. For anyone today feeling like I did then—that you are cast off, sinking in deepest waters, with seaweed wrapped about your head and oceanic mountains crashing all around you—my plea, inspired by Jonah, is for sake not your own mercy. You have immediate access to divine help and healing despite your human flaws. This awe-inspiring mercy comes in and through Jesus Christ. Because He knows and loves you perfectly, He offers it to you as your "own," meaning it is perfectly suited to you, designed to relieve your individual agonies and heal your particular pains. So, for heaven's sake and yours, do not turn your back on that. Accept it. Start by refusing to listen to the "lying vani-

valaan vatsassa – niin koskettavan ja innoittavan.

Joonan huuto on hyvän miehen huuto kriisissä, jonka hän on suurelta osin itse aiheuttanut. Kun pyhälle tapahtuu katastrofi jonkin valitettavan tottumuksen, kommentin tai päätöksen vuoksi, niin monista muista hyvistä aikomuksista ja vilpittömistä vanhurskauden pyrkimyksistä huolimatta se voi olla erityisen musertavaa ja jättää jäljelle hylätyksi tulemisen tunteen. Mutta olipa kohtaamamme katastrofin syy tai laajuus mikä tahansa, niin toivolle, parantumiselle ja onnellisuudelle on aina olemassa kuivaa maata. Kuunnelkaa Joonaa:

"Ahdingossani minä kutsun Herraa avuksi – . Tuonelan kohdusta minä huudan apua – .

Sinä heitit minut syvyyteen, merten sydämeen. – –

Minä ajattelin: 'Minut on sysätty pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä yhä tähyilen pyhää temppeliäsi kohti.'

Vedet nousivat kaulaani asti, syvyydet saartoivat minut, kaislat kietoutuivat päähäni.

Vuorten pohjiin minä painuin, vajosin syvyyksien maahan – . Muttasinä, Herra, minun Jumalani, nostit minut elävänä ylös haudasta.

Kun voimani jo raukenivat, minä yhä kutsuin Herraa, ja rukoukseni tuli – – pyhään temppeliisi.

Ne, jotka luottavat turhiin jumaliin, hylkäävät [saamansa armon].

Mutta minä saan uhrata ja laulaa kiitosta sinulle. Minkä olen luvannut, sen minä täytän. Vain Herra voi pelastaa."

Vaikka siitä on jo monta vuotta, voin kertoa teille tarkalleen, missä istuin ja mitä tunsin, kun syvällä henkilökohtaisen helvetin syövereissä löysin tämän raamatunkohdan. Kaikille teille, joista tuntuu tänään, kuten minusta tuntui silloin – että teidät on sysätty pois, uppoatte veden syvyyksiin, että kaislat ovat kietoutuneet päähänne ja valtameren vuoret murskautuvat kaikkialla ympärillänne – Joonan innoittamana vetoan seuraavasti: Älä hylkää saamaasi armoa. Sinulla on välitön pääsy jumalalliseen apuun ja parantumiseen inhimillisistä puutteistasi huolimatta. Tämä ihmeellinen armo tulee Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen kauttaan. Koska Hän tuntee sinut ja rakastaa sinua täydellisesti, Hän tarjoaa sitä sinulle "omanasi", mikä tarkoittaa, että se sopii sinulle täydellisesti, se on suunniteltu lievittämään sinu-nyksilöllisiä kärsimyksiäsi ja parantamaan sinu-

ties” of the adversary, who would tempt you into thinking that relief is found in sailing away from your spiritual responsibilities. Instead, follow the lead of the repentant Jonah. Cry unto God. Turn to the temple. Cling to your covenants. Serve the Lord, His Church, and others with sacrifice and thanksgiving.

Doing these things brings a vision of God’s special covenantal love for you—what the Hebrew Bible callshesed. You will see and feel the power of God’s loyal, untiring, inexhaustible, and “tender mercies” that can make you “mighty ... unto ... deliverance” from any sin or any setback. Early and intense anguish may cloud that vision at first. But as you continue to “pay that that [you] have vowed,” such a vision will shine brighter and brighter in your soul. And with that vision you will not only find hope and healing, but, astonishingly, you will find joy, even in the midst of your crucible. President Russell M. Nelson taught us so very well: “When the focus of our lives is on God’s plan of salvation ... and Jesus Christ and His gospel, we can feel joy regardless of what is happening—or not happening—in our lives. Joy comes from and because of Him.”

Whether we are facing a deep, Jonah-like catastrophe or the everyday challenges of our imperfect world, the invitation is the same: Forsake not your own mercy. Look to the sign of Jonah, the living Christ, He who rose from His three-day grave having conquered all—for you. Turn to Him. Believe in Him. Serve Him. Smile. For in Him, and Him alone, is found the full and happy healing from the Fall, healing we all so urgently need and humbly seek. I testify this is true. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

nerityisiä tuskiasi. Älä siis taivaan tähden ja itsesi takia käännä sille selkääsi. Ota se vastaan. Aloita kieltäytymällä kuuntelemasta vastustajan valheita, kun hän haluaa houkutella sinut ajattelemaan, että helpotusta saa purjehtimalla pois hengellistä vastuistasi. Seuraa sen sijaan katuvaan Joonan esimerkkiä. Huuda Jumalan puoleen. Käänny kohti temppeliä. Pidä kiinni solmimistasi liitoista. Palvele Herraa, Hänen kirkkoaan ja muita uhrautuen ja kiittäen.

Näiden asioiden tekeminen tuo näkemyksen Jumalan erityisestä liittorakkaudesta sinua kohtaan – siitä, mitä heprealaisessa Raamatussa kutsutaan nimellä hesed. Näet ja tunnet Jumalan uskollisten, väsymättömien, ehtymättömien ja ”lempeiden armotekojen” voiman, joka voi tehdä sinusta voimallisen vapautumaan kaikista synneistä ja kaikenlaisista takaiskuista. Varhainen ja voimakas ahdistus saattaa alkuun sumentaa tämän näkemyksen. Mutta kun edelleen ”täytät sen, minkä olet luvannut”, tämä näkemys loistaa sielussasi yhä kirkkaampana. Ja tuon näkemyksen myötä löydät toivon ja parantumisen lisäksi – hämmästyttävää kyllä – myös iloa, jopa omassa koettelemusten ahjossasi. Presidentti Russell M. Nelson opetti meille niin erittäin hyvin: ”Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tuntea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu. Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan.”

Olipa edessämme Joonan kokeman kaltainen vaikea katastrofi tai epätäydellisen maailmamme päivittäiset haasteet, kutsu on sama: Älä hylkää saamaasi armoa. Katso Joonan merkkiä, elävää Kristusta – Häntä, joka nousi kolmen päivän jälkeen haudastaan voitettuaankaiken sinun vuoksesi. Käänny Hänen puoleensa. Usko Häneen. Palvele Häntä. Hymyile. Sillä Hänessä ja vain Hänessä löytyy täydellinen ja onnellinen parantuminen lankeemuksesta – parantuminen, jota me kaikki niin kipeästi tarvitsemme ja nöyrästi tavoittelemme. Todistan, että tämä on totta. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.